

Klippan

Ord stora, jag liten. Fick nåden in känna
blev ej sliten. Ingen, nej någon enda
vår Herre i glömska lämnar. Klippan stadig
hjärtat varligt, mot nya höjder, någon ämnar.
Himmel blå, vinden frisk. I mig sjuder sånger
hjärtat ditt. Din närvaron tydlig, din hand mig
lett. Orden fick liv och räcker nu knappast till.
Då jag pånytt, ser vad du så förtroligt gjort.
Din passion min mission. Din kärlek, den mig
visat. Att du mot alla odds igen bevisar. Tro; en
livets gåva, där ditt hjärta så ömt, alla vårdar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren stefan.g med Poeter.se id #8785 innehar upphovsrätten